

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 570/05
01.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Jelenom Petković - Milojković, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA i dr, zbog krivičnog dela neovlašćenog nabavljanja, držanja, izrade, razmene ili prodaje vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji, odlučujući o žalbi optuženog BB i žalbi branioca optuženog AA, adv. AB izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kruševcu K.br.87/04 od 2.02.2005. godine, u sednici veća održanoj u smislu odredbe člana 375. ZKP-a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca i prisustvu optuženog AA i njegovog branioca adv. AB i optuženog BB i njegovog branioca adv. AV, dana 1.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe optuženog BB i branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Kruševcu K.br.87/04 od 2.02.2005. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Kruševcu K.br.87/04 od 2.02.2005. godine, opt. AA i opt. BB oglašeni su krivim zbog izvršenja krivičnog dela neovlašćenog nabavljanja, držanja, izrade, razmene ili prodaje vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji, pa je opt. AA osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1- jedne godine i 3- tri meseca, a opt. BB je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1- jedne godine.

Istom presudom, primenom odredbe člana 196. stav 3. ZKP-a, optuženi su obavezani da na ime troškova krivičnog postupka u korist budžetskih sredstava suda solidarno plate iznos od 800,00 dinara, a prema popisu uredno vođenog troškovnika, a da na ime paušala plate svaki po 1.000,00 dinara, sve to u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude, pod pretnjom izvršenja.

Tom presudom, primenom odredbe člana 69. OKZ-a, prema opt. BB izrečena je mera bezbednosti oduzimanja predmeta i to: jedne ručne bombe M-52 fabričkog broja __, jedne tromblonske trenutne mine __, jedne automatske puške M-62, jedne vojničke puške M-48, kalibra 7,9mm fabričkog broja __, 530 komada pušćanih metaka kalibra, 7,9mm, i 480 komada pušćanih metaka kalibra 7,62 mm.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- optuženi BB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog povrede krivičnog zakona, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog odluke o kazni i zbog odluke o troškovima krivičnog postupka, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, odnosno istu preinači tako što će optuženog osloboditi od optužbe, uz zahtev da on i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća o drugostepenog suda.

- branilac optuženog AA, adv. AB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog povrede krivičnog zakona, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog odluke o kazni i zbog odluke o troškovima krivičnog postupka, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, odnosno istu preinači tako što će optuženog osloboditi od optužbe, ili tako što će mu izreći blažu kaznu, uz zahtev da on i opt. AA budu obavešteni o sednici veća o drugostepenog suda.

Republički javni tužilac Srbije u podnesku Ktž.br.707/05 od 15.04.2005. godine, predložio je da se žalba opt. BB i žalba branioca opt. AA kao neosnovane odbiju.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 375. ZKP-a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca i prisustvu opt.AA i njegovog branioca, adv. AB i opt. BB i njegovog branioca adv. AV, na kojoj je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga i stava Republičkog javnog tužioca datog u napred navedenom pismenom podnesku, našao:

Žalbe su neosnovane.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni, pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP-a, pa tako ni bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, na koju se neosnovano žalbom optuženog BB i branioca optuženog AA ukazuje.

Po nalaženju Vrhovnog suda, izreka pobijane presude je razumljiva i sadrži jasan i potpun opis radnji izvršenja iz kojih proizilaze sva zakonska obeležja krivičnog dela za koje su optuženi tom presudom oglašeni krivim i nije protivrečna sama sebi, dok su razlozi dati u obrazloženju pobijane presude o svim odlučnim činjenicama dovoljni i pravilni i međusobno nisu protivrečni. O tome je prvostepeni sud izveo dokaze koje je naveo u obrazloženju pobijane presude i koje je, kako pojedinačno, tako i u međusobnoj vezi, zajedno sa odbranama optuženih pravilno ocenio i određeno i potpuno je izneo koje činjenice i iz kojih razloga uzeo kao dokazane. S toga Vrhovni sud, navode žalbe optuženog BB i branioca optuženog AA da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, ocenjuje neosnovanim.

Pored toga, Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim žalbene navode optuženog BB i branioca optuženog AA da je pobijana presuda zasnovana na zapisniku o saslušanju ovih okrivljenih datim u pretkrivičnom postupku, na kojim dokazima se, prema stavu ovih žalilaca presuda ne može zasnivati, jer njihovom saslušanju branioci nisu prisustvovali, jer se, suprotno ovim žalbenim navodima iz zapisnika o saslušanju okrivljenog BB sačinjena od strane MUP-a RS Odeljenja u Trsteniku Ku.br.128/04 od 28.05.2004. godine i zapisnika o saslušanju okr. BB sačinjenog od strane navedenog OUP-a Trstenik Ku.br.129 od 28.05.2004. godine utvrđuje da je saslušanju ovih okrivljenih prisustvovao branilac, advokat AG koji je ove zapisnike i svojeručno potpisao. S toga Vrhovni sud, nalazi da su predmetni zapisnici, posebno imajući u vidu da su isti bez primedbi potpisani od strane tada osumnjičenih AA i BB, u svemu sačinjeni shodno odredbi člana 226. stav 9. ZKP-a, pa se žalbeni navodi optuženog BB i branioca optuženog AA da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP-a, a kako to proizilazi iz sadržine ovih žalbi, pokazuju neosnovanim.

Osim toga, po nalaženju Vrhovnog suda, neosnovano se žalbom optuženog BB i branioca optuženog AA ukazuje da je optuženima povređeno pravo na odbranu na glavnom pretresu, jer je prvostepeni sud odbio izvođenje dokaza saslušanjem predloženih svedoka, zbog čega, prema stavu žalilaca nije bio u mogućnosti da sa jednakom pažnjom ispita i utvrdi kako je činjenice koje terete optužene tako i one koje im idu u korist, jer je prvostepeni sud pravilno, našavši da je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno, predloge za izvođenjem dokaza saslušanjem svedoka odbio. Stoga Vrhovni sud neosnovanim ocenjuje žalbene navode BB i branioca optuženog AA da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP-a, a kako to proizilazi iz sadržine ovih žalbi.

Ispitujući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja koje se žalbama optuženog BB i branioca optuženog AA osporava, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud na osnovu dokaza koje je izveo i naveo u obrazloženju pobijane presude, a pre svega na osnovu odbrana sa priznanjem optuženih datim u prekrivičnom postupku, nesumnjivo utvrdio činjenično stanje opisano u izreci pobijane presude. Odbrane sa priznanjem optuženih datim u prekrivičnom postupku, prvostepeni sud je pravilno, kao istinite prihvatio, jer su iste potkrepljene kako iskazima svedoka GG i DD tako i pismenim dokazima – zapisnikom o pretresanju stana i drugih prostorija OUP-a Trstenik od 28.05.2004. godine i potvrdom o privremeno oduzetim predmetima od opt. BB OUP-a Trstenik od 28.05.2004. godine o čemu se prvostepeni sud detaljno izjasnio na strani 4 poslednji pasus, strani 5 pasus prvi, strani 6 pasus poslednji i strani 7 pasus prvi obrazloženja pobijane presude analizirajući odbrane optuženih date u prekrivičnom postupku iskaze navedenih svedoka i iznete pismene dokaze, pa pravilno odbrane optuženih iz prethodnog postupka i sa glavnog pretresa kada su negirali izvršenje krivičnog dela u pitanju, kao i iskaz svedoka ĐĐ, oca opt. AA nije prihvatio. O tome je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude dao jasne, iscrpne i uverljive razloge, koje kao pravilne u svemu prihvata i Vrhovni sud. S toga se, suprotni žalbeni navodi optuženog BB i branioca opt. AA kojima se ističe da je prvostepeni sud pogrešnom ocenom izvedenih dokaza, pogrešno utvrdio da su optuženi izvršili predmetno krivično delo, po oceni Vrhovnog suda pokazuju neosnovanim, a predloženo izvođenje dokaza saslušanjem svedoka EE, ŽŽ, ZZ i II, suvišnim.

Pravilan je zaključak prvostepenog suda da su optuženi krivično delo u pitanju, kao saizvršioци počinili sa direktnim umišljajem, za koju svoju ocenu je prvostepeni sud na strani 6 pasus drugi obrazloženja pobijane presude, dao dovoljne i argumentovane razloge, koje kao pravilne u svemu prihvata i Vrhovni sud, pa se suprotni žalbeni navodi optuženog BB i branioca optuženog AA kojima se osporavaju utvrđeni oblici vinosti, pokazuju neosnovanim.

Vrhovni sud je cenio i ostale žalbene navode optuženog BB i branioca optuženog AA kojima se polemiše sa ocenom dokaza od strane prvostepenog suda, kao i one kojima se osporava utvrđeno činjenično stanje, pa nalazi da su isti bez uticaja na drugačiji ishod ovog krivičnog postupka.

Prema tome, prvostepeni sud je na osnovu pravilne ocene izvedenih dokaza potpuno i pravilno utvrdio sve odlučne činjenice, kako one od značaja za radnje izvršenja krivičnog dela u pitanju, tako i one koje se tiču subjektivnih odnosa optuženih prema tim radnjama i tome u pobijanoj presudi dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud.

Na tako utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženih stiču sva zakonska obeležja krivičnog dela neovlašćenog nabavljanja, držanja, izrade, razmene ili prodaje vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji, za koje je krivično delo su tom presudom oglašeni krivim. Za ovakvu svoju ocenu prvostepeni sud je dao iscrpne i argumentovane razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud, pa se suprotni žalbeni navodi optuženog BB i branioca optuženog AA kojima se osporava pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog u prvostepenoj presudi i s tim u vezi ista pobija zbog povrede krivičnog zakona, pokazuju neosnovanim.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, u kom delu se ista pobija žalbama optuženog BB i branioca optuženog AA, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pre svega potpuno i pravilno utvrdio sve okolnosti, koje u smislu odredbe člana 41. OKZ-a, utiču da kazna bude manja ili veća i istima je pridao odgovarajući značaj i pravilno je optužene primenom odredbe člana 42. i 43. OKZ-a osudio i to: opt. AA na kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine i 3- tri meseca, a opt. BB na kaznu zatvora u trajanju od 1- jedne godine. Po oceni Vrhovnog suda, ovako izrečene i ublažene kazne za krivično delo u pitanju srazmerne su težini izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženih AA i BB i nužne, ali i dovoljne za ostvarenje u članu 33. OKZ-a, propisane svrhe kažnjavanja. S toga su žalba optuženog BB i žalba branioca optuženog AA u delu odluke prvostepenog suda o kazni, ocenjene kao neosnovane.

Odluka o meri bezbednosti doneta je pravilnom primenom odredbe člana 69. OKZ-a, tako da se njena zakonitost ne može dovoditi u pitanje.

Kako se žalbama optuženog BB i branioca optuženog AA odluka o troškovima krivičnog postupka ističe samo kao žalbeni osnov, bez obrazloženja istoga, to se Vrhovni sud, u smislu odredbe člana 380. stav 2. ZKP-a, ograničio samo na ispitivanje povreda iz člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP-a.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Jelena Petković-Milojković, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpravka

Ij